

צד:

עין משפט
גד מצודה

לא א מ"י פט"ו מל' שבת
הלכה כז ופט"ו הלכה כז
מגז' לארץ סה טושי"ט א"ח
ס"י ש"א סוף כ:
ל"ב ב ג מ"י פ"י מל' טומאת
זרע הלכה א סמג לארץ
סמג:
ל"ג ד ה ו ז ח מ"י פ"ט מל'
שבת הלכה ח ט סמג לארץ
זו טושי"ט א"ח ס"י ש"א סוף
א"ח:

לד ט מ"י ס"יב מל" ע"י
הלכה י סמג לז"ן ס
ועש"מ שס ועש"מ י"ד ס"י
קמנ טע"ף ו:
לז י ב מ"י פ"ט מל" שבת
הלכה ט סמג לז"ן ס
ועש"מ לז"ן ס"י שבת טע"ף לז:

ב גוסיס גאז

[illegible]

בינו חנואל

[illegible]

אֲהֵנִי מעשיו ראי משתקלא חרא בו' נחמת מאכרע דלי משתקלא חלא אחרימי נמי לא אולא לה טומאה כ"ע מודו דפטור דהוי כמו חלי ית ממת גדול: **והא** דתנן פטור דאפיקי חצי ית ממת גדולה: וה"ה דהוי מלי לאוקמיא כגון דליכא אלא חלי ית ממת גדול: דהוי רבנא טפי דלי ליכא אלא חלי ית מן הכל פטורא דפטור דווקא חלי ית אכל כות ממת גדול חייב אע"פ דלי משתקלא ית אחר לא אולא טומאה מ"מ אהני מעשיו דמשמטא חלי גריד צמח המת וכשזיאלו המת מן הכות ויטאח כות זה יטאח כל הכות וינמלא שעתה כשנאכל זו הוא גורס: **ממת גדול** לאו דווקא גדולה אלא כלומר מ"מ: ויחסי ג': **אבל** בבב' ד"ה ח"ב. היינו כדני

יְהוָה דְּמַחֲיִיב בְּתַלְמֵהָ שְׁמִירָה
יִצְרֵהָ לְנוֹפֶה וְאֵל וְיִלְמֵהָ דְּרַגְן כְּרִישׁ
וְשִׁקְרֵהָ לְהֵי וּמִנֵּה לֵיב דְּמַחֲיִיב כְּכָל
רִישׁ לְחֹמֶר דְּרֹבֵי וְלִפְלִיג כְּכָל לְהִיזְרִיב
נִמְקֵן דְּרַגְן וְהֵא דְקֹאֲמֵר מֵהוּ דְּמִימָה
נִמְקֵן כְּכָל נִמְי פִּטְרֵי הִיטֵי פִּירִישׁ
דְּקֵל כְּרִישׁ וְדִפְרִישִׁת אֲבָל רִישׁ
פִּירִישׁ דְּפִטְרֵי מִשּׁוֹל דְּכָל שִׁיכָה גִזְרָה
אֲחֵלָה בְּזִמֵּר וְחֵן גִּרְהֵא לְרִישׁ דְּכֵהָ לִיכָה
לְמִטְעֵי דְּכָל כְּעֵל חִישׁ שִׁיכָה גִזְרָה
דְּלֹאֲמֵר לְעֵיל הַמּוֹלֵם כִּנֵּף חִישׁ מִשּׁוֹל
נִחֻז: וְהוּא פִּירִישׁוֹ בְּכִיפֵי מַעֲרָה.
כִּירִישׁ בְּקוֹטְרֵם כְּגַד רִשְׁאֵי אֲנֻשְׁתִּי
שִׁסָּן לְמַעֲלֵה כְּשִׁמְגִיבֵה יִדְיו וְרִישׁ
דְּמִפְרֵם שְׁלֹפִי נֹק קִיר כְּלִפִּי מַעֲלֵה
דְּלֹאֲשִׁכְתֵּן כְּפִי דְּגִדֵּה וְדָק יֵצֵא: דְּקֹאֲמֵר
לְהַטְרֵה וּלְמַעֲלֵה וְהֵסֵם הִיטֵי לָגַד
הַקּוֹטֵר: פּוֹקֶסֶת. הִיטֵי שִׁפְרִישׁ
בְּקוֹטְרֵם פּוֹקֶסֶת הִיטֵי קוֹקֶסֶת בִּיד
לְהֵי כְּמִקְוֵן חֵן גִּרְהֵא דְּכִנְגִּמֵּר מִשְׁמַע
דְּהוּי בְּתֵיבָה שׁוּיִה אִירִיקָה אֵינֵה כְּעֵן
וְהוּא כְּכָל וְעוֹד דְּלֹאֲרֵי הִיטֵי עוֹנֵה קוֹרֶקֶת
דְּתִמְקֵן (מִיזֵר דָּף מ.ב.) מִיזֵר חוֹפֵף
וּמִפְסֵם אֲבָל לֹא קוֹקֵס: וְכִי הִדֵּךְ
אֵינֵה בִּבְךְ. וְחָף עַב גִּב דְּקוֹקֶס יִמִּין
שִׁיכָה אֵרִינֵה דְּלֹאֲמִירֵי שִׁפְרֵה נִמְקֵן
שִׁשְׁהָ (ב) (לְפִיל ד' מ.ר.) הֵכָל בְּשַׁעַר לֵהֵא
שִׁשְׁהָ אֵרִינֵה כְּמוֹ בְּכַגְד וְעוֹד הֵכָל
חֵן קוֹפֵה לְהַתְקִישׁ שְׁעוֹמֵת מִסְתִּירֵה:
הַחֵלֶץ

דברי הכל פטור פשיטא צפרניו תנן מהו דתימא ר' מחייב והא דקתני צפרניו להודיעך כחן דרבנן קמ"ל והתנוטל מלא י"פ הווג חייב וכמה מלא פי הווג אמר ר' ילקרחה שתיים אימא וכן לקרחה שתיים תניא נמי הכי בשבת חייב וכמה מלא פי הווג שתיים רבי אליעזר חכמים לר"א בכלקט לבנות מתוך שחורות שאפילו א בחול אסור משום שנאמר ו'א ילכש גבר שמלת אלעזר אומר צפורן שפירש רובה וציצין שפרשו רובן מחטאת מי איכא מידי דבכלי חייב חטאת וביד מותר פירשו רובן ביד מותר בכלי פטור אבל אסור לא פירש אסור בכלי חייב חטאת אמר רב יהודה הלכה כרבי ירבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן והוא שפרשו כלפי ימין הגודלת כו' גודלת כוחלת ופוקסת משום מאי א"ר יוסי בר' חנינא גודלת משום אורגת כוחלת משום טווה אמרו רבנן קמיה דרבי אבהו וכי דרך אריגה בכך יכסי דרך מויה בכך אלא א"ר אבהו לדידי מפרשא לי מי

באדם המוליך קולמוס סביב האות: עווז. שמתקנת שורה בין אלכסון

המצניע פרק עשירי שבת

אף כמוביל את המס לקוברו. ולא תימא לא פטר אלא במניחו לחץ
לדון צורך לא לגופו של מניח ולא לגופה של הוצאה לדאילו הוא צורך
המת פטור: **מר לחפור בו**. שהוא צורך המוביל: **מר לעשות לו טם**
ולחפור. מרה שנרץ פיו וירדך להושיב עליו כמין טם דק שיהא ראוי

לחפור: להגיה ונקרות: לאפוקיה
לכרמלים: שהיה מוטל בציון או
בדליקה או בחמה וזו משום טעונו
מניח עליו ככר או מינוק: לא תעשה.
לאו דלא תמורו? כי הלא: הפועל
סימני עומאה שמי שערות לבנות
שהצבתה מטמאה בהן: והכוז אם
המחיס. מחית כשר חי והוא סימן
עומאה שגאת והכוז זה בנבלה משום
מחיס ולעשרה: עוכר ככל תעשה.
דשאר בנבלה הרעפת ודמים (ד):

[illegible]

חייב רב ששת אמר
יב אהני מעשיו דאי
אולה לה טומאה רב
תא מיהת הא איתא
תא מנא אמינא לה
מכות מן הגבילה חייב
יא חצי זית חייב מאי
אפיק חצי זית מכות
חצי זית מכות ומחצה
חייב והא דתנן פטור
דול: **מתני'** יהנוטל
וכן שערו וכן שפמו
הכוחלת וכן הפוקסת
כמים אוסרין משום
המחלוקת ידי אבל
בו תנן מהו דמיא
והא דקתני זו בו
קא משמע לן ואמר
לעצמו אבל לחבירו

ממס גדול. דלח אהני מיד:
מתני' וכן שערו. חולש שער
לכא דכדיו: וכן הנודלת. שעה:
כן הכוחלת. עניה: וכן הפוקסת.
וכן מרבתי אומרים חתקת שעה
במסרין או בדיה ויש שמפרשין טהה
כמין נקק על פניה וכשנטולי מאדים
הכשרים: **רבי אליעזר** מחייב. כולם
טהא ותכמים אוסרין משום שנות
וטעמא דרבי אליעזר מפריש במרסא
משום דמי מחייב: **גמ'** מחלוקת
בד. דהא שנטען בידו ולא בכלי
הוא דפטרי רבנן שאין ככלי גזירה
כך בחול: מהו **דימא** ככלי נמי
שערי רבנן. דלחין כלן משום גזוז דלח
שיין אלה בלמר דהמה: מחלוקת
לעצמו. דהא הוא דמחייב ר' אליעזר
שיטוב לאמון ידו לעצמו לתקנו בלא
כלי: **אבל** לחבירו. אין יכול לאמון בלא
כלי ליתוב יפה בלי כלי: **פשיטא** אפריו
סנן. של עצמו: הנוטל מלא פ' הוון.

מלא ראש המספרים: חייב. בשבת
לרבנן בכלי לר' אליעזר אף ביד והוא
שיעורו: והא' פניא. בזה"ל ברייתא
שספא ולקחמה שהיה"ה מורה לא
תשמו לקחמה (דבר' ד) תשים הוי
קרחא מכלל דפי הווא לאו ב' שערות
יניהו: פניא נמי הכי. כרב יהודה
לדאמר תשים: רבי אליעזר אומר.
באחת חמא חייב ולא בעינן מלא פי
הווא: אהא חייב. שבלחא הוא
מקפיד שלא יהא גרמא כוון: שבלח
אשה. ודבר הנשים להקפיד על כן
ולשהנאות: לצינן. כמין לרעיות דקית
הפורשות מעור האלכנע סביב הנאפרין:
שפירשו רובן. קרובין יתנקמ: מי
איכא מידי רובן. כיון דבעלי חייב
חטאת ביד איכא שבות גזירה אטו
כלי: כלפי מעלה. לגד הנאפרין התחילו
לפרוש דקא מנערו ליה טפי: משום
כוספא. שמויליה מכוול סביב העין
לנעמה עושה מאחור בלא כמין מוט:
וללשון נכך. ולשון נכך.

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) 'עירובין' מא: 'מגילת' 2: 'לעיל'
מא: 'הרבות' יט: 'מנחות' 2:
(ב) 'נעטע' פ"ו 'חיד' (ג) 'מבית' כ:
'ע"ש' (ד) 'ליל' פ' 'היוצ' נכסת 'חייב'
(ה) 'ועוספסח' פ"ו 'ע"ה' (ו) 'אוסף'
(ז) 'דברים' י"ח (ח) 'מקרא' פסכה
(א.) 'עין' לעיל פד: 'ש"י' ד"ה
י"א 'חפוקים' (י) 'כחשנה' לעיל,
(כ) 'וע' 'חוס' 'מנחות' י"א. ד"ה
למטה' (ל) 'וע' 'חוס' 'מנחות'
ד. ד"ה 'מקרא' וע' 'חוס' 'מקרא'
ט. ד"ה 'מקרא' 'מנחות' 'הע"ה'

תורה אור השלם

וְלֹא יִלְבָּשׁ גִּבּוֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה
כִּי תוֹעֵבֶת הִיא אֲלֹהֶיךָ כָּל עֲשֵׂהָ
אֱלֹהִים

דודים דב"ר

(א) גמ' אכל בכלי ד"ה חיוב;
(ב) תוס' ד"ה וסי דקך וכו', גמ'
במה אשה נ"ב ע"ל זו ע"א גבי
תיכי חילתא וע' עוד דקך פד
ריש ע"א אכל יחולה בלאר כתי:

גליון הש"ס

כמ' שד"א י"ג ב"י יצחק
לאפיקה לברטולית. פי' מוסס
לו ע"כ תורה נסמך: שם אחת
השאלה. מ"ס פסוקים ס"ב ס"ג.

מופת בניין

[illegible]

רבינו חננאל (המאה ה-12)

[illegible]

שבת פטור אבל אסור בר מהני
שווקן. שים כי פליגי במתניתין
ומותר, וטעמיה מכוסין קערה
אינה צריכה לגופה כר' יהודה
ל'. היכא דאית ביה חיזק לרבים
מלאכה שאינה צריכה לגופה
חצושה. פי' שיער לבן שהפך
וכדו' אבין איך אלפא דאמר
בבהרות משני נימן דברי הכל

מנחם מ. ז. רמב"ם ח"ג ט"ז

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones